

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2020 r. – OQ / Komisja**(Sprawa T-713/20)**

(2021/C 182/76)

*Język postępowania: chorwacki***Strony***Strona skarżąca:* OQ (przedstawiciel: adwokat R. Štaba)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania***Strona skarżąca* wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr z dnia 3 września 2020 r., wydanej w ramach konkursu EPSO/AD/378/20 (AD 7) – prawnicy lingwiści języka chorwackiego (HR), dziedzina: prawnicy lingwiści w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, C 72 A – z dnia 5 marca 2020 r. oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr z dnia 12 października 2020 r., wydanej w ramach konkursu EPSO/AD/378/20 (AD 7) prawnicy lingwiści języka chorwackiego (HR), dziedzina: prawnicy lingwiści w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, C 72 A – z dnia 5 marca 2020 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty*Na poparcie skargi* strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący nadużycia władzy przez stronę pozwaną.

W dniu 12 października 2020 r. EPSO wydało decyzję, w której oddaliło odwołanie strony skarżącej od decyzji z dnia 3 września 2020 r. o wykluczeniu jej z kolejnego etapu konkursu ze względu na to, że strona skarżąca, między innymi, nie ma dyplomu prawa chorwackiego, ani też znajomości prawa chorwackiego, zaś decyzja z dnia 13 marca 2013 r., w drodze której jej dyplom został uznany w Republice Chorwackiej, nie obejmuje porównania programu studiów. W ten sposób EPSO dokonało własnej oceny, do czego nie upoważnia go żaden przepis prawa Unii, a w związku z tym naruszyło zasadę podziału kompetencji w Unii Europejskiej i przekroczyło swoje uprawnienia, gdyż bezsporne jest, że oceny zagranicznych kwalifikacji dokonują wyłącznie organy krajowe upoważnione do tego na mocy ustawy, a konkretnie w tym przypadku chorwacka Agencja za znanost i visoko obrazovanje (agencja do spraw nauki i wyższego wykształcenia) na podstawie ustawy o uznawaniu zagranicznych kwalifikacji, zasad oceny zagranicznych dyplomów szkół wyższych oraz kryteriów oceny stosowanych w postępowaniu w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych. Naruszona została jedna z zasad podstawowych – zasada pomocniczości.

2. Zarzut drugi, dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych.

EPSO działało w sposób arbitralny i uznaniowy, nie uwzględniło ustawodawstwa Republiki Chorwackiej oraz praktyki trybunału konstytucyjnego Republiki Chorwackiej, ani też decyzji agencji do spraw nauki i wyższego wykształcenia z dnia 13 marca 2013 r., w której uznano kwalifikacje zagraniczne strony skarżącej, a także w żaden sposób nie zbadało okoliczności, że strona skarżąca została wpisana na listę aplikantów adwokackich chorwackiej izby adwokackiej zgodnie z chorwacką ustawą o adwokaturze, a do celów tego wpisu uznane kwalifikacje zagraniczne strony skarżącej zostały potraktowane równoważnie z kwalifikacjami chorwackimi wymaganymi do wykonywania czynności zawodowych aplikanta adwokackiego. Strona skarżąca odbywała praktyki w kancelariach adwokackich, z czego jasno wynika, wbrew twierdzeniom pozwanej, że posiada wiedzę na temat chorwackiego systemu prawnego i prawa chorwackiego oraz zawodowe umiejętności i doświadczenie na poziomie wystarczającym na potrzeby rozpatrywanego stanowiska, na które ogłoszono konkurs (strona skarżąca przystąpiła też w międzyczasie do egzaminu adwokackiego). EPSO nie wzięło pod uwagę także okoliczności, że strona skarżąca ma ponad trzy lata doświadczenia w tłumaczeniu.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2021 r. – Sánchez-Gavito León / Rada i Komisja

(Sprawa T-100/21)

(2021/C 182/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Maria del Carmen Sánchez-Gavito León (Reston, Wirginia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: M. Veissiere, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niepodjęcie działań przez pozwane jest niezgodne z prawem;
- nakazanie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez pozwane, będącej członkiem Międzynarodowego Komitetu Doradczego ds. Bawełny (ICAC), podjęcia działań względem dyrektora wykonawczego ICAC z uwagi na popełnione przewinienie;
- nakazanie bezzwłocznego zawieszenia wkładu finansowego Unii Europejskiej na rzecz ICAC do czasu, kiedy ICAC zacznie szanować prawa człowieka chronione na mocy traktatów Unii Europejskiej;
- zasądzenie od Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję i Radę, na rzecz skarżącej zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości 300 000 EUR;
- zasądzenie od Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję i Radę, odszkodowania z tytułu utraty zatrudnienia, utraconych możliwości oraz szkody w związku z jej niewykorzystanymi perspektywami zawodowymi w wysokości 103 542,92 dolarów amerykańskich (USD) (według aktualnego kursu wymiany EUR) odpowiadającej półtorarocznemu wynagrodzeniu w oparciu o jej ostatni pasek wynagrodzenia w ICAC (69 055,28 USD);
- zasądzenie od Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję i Radę, na rzecz skarżącej odszkodowania za szkodę majątkową w wysokości 19 368,13 USD (według aktualnego kursu wymiany EUR) wraz z zapłatą odsetek według obowiązującej rocznej stopy odsetek (od czerwca 2019 r.);
- obciążenie Unii Europejskiej kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego w oparciu o przedstawione rachunki za honoraria.